

ESPURNES BARROQUES

MÚSICA I
EXPERIÈNCIES
AL TERRITORI
BARROC

Membra Jesu Nostri

CANTORÍA, CONSERVATORI DE DANSA DE
L'INSTITUT DEL TEATRE I SÍLVIA BEL

Direcció musical: Jorge Losana

Dissabte 31 de maig del 2025, 19h.

Església de Santa Maria
IGUALADA (ANOIA)

Valora'ns

LA TEVA OPINIÓ ENS AJUDA A MILLORAR

Escaneja aquest codi QR
i valora els concerts
d'Espurnes Barroques!

Fes-te amic i consulta la resta de
programació d'Espurnes Barroques!

www.espurnesbarroques.cat

Dietrich Buxtehude (1637-1707)

Membra Jesu Nostri Patientis Sanctissima

I. Ad pedes (Als peus)

Sonata

Concerto: Ad pedes Jesu Domini nostri (Na 1:15)

Ària I: Salve mundi salutare

Ària II: Clavos pedum

Ària III: Dulcis Jesu, pie Deus

Concerto

II. Ad genua (Als genolls)

Sonata

Concerto: Ad ubera portamini (Is 66:12)

Ària I: Salve Jesu, rex sanctorum

Ària II: Quid sum tibi responsurus

Ària III: Ut te quaeram mente pura

Concerto

III. Ad manus (A les mans)

[Preludi improvisat: orgue]

Sonata

Concerto: Quid sunt plagae istae (Za 13:6)

Ària I: Salve Jesu, pastor bone

Ària II: Manus sanctæ, vos amplector

Ària III: In cruore tuo lotum

Concerto

IV. Ad latus (Al costat)

[Preludi improvisat: viola de gamba]

Sonata

Concerto: Surge, amica mea (Ct 2:13-14)

Ària I: Salve latus salvatoris

Ària II: Ecce tibi appropinquo

Ària III: Hora mortis meus flatus

Concerto

V. Ad pectus (Al pit)

[Preludi improvisat: tiorba]

Sonata

Concerto: Sicut modo geniti infantes (1Pe 2:2-3)

Ària I: Salve salus mea, deus

Ària II: Pectus mihi conf mundum

Ària III: Ave, verum templum dei

Concerto

VI. Ad cor (Al cor)

Sonata

Concerto: Vulnerasti cor meum (Ct 4:9)

Ària I: *Summi regis cor, aveto*

Ària II: Per medullam cordis mei

Ària III: Viva cordis voce clamo

Concerto

VII. Ad faciem (Al rostre)

Sonata

Concerto: Illustra faciem tuam (Ps 31:17)

Ària I: Salve caput cruentatum

Ària II: Dum me mori est necesse

Ària III: Cum me jubes emigrare

Concerto

Durada musical aproximada: 90'

Es prega no aplaudir, no fer fotografies, ni utilitzar cap aparell electrònic fins al final del concert.

Amb la col·laboració de:

**FESTIVAL
JORDI SAVALL**

Notes al programa

Membra Jesu Nostri Patientis Sanctissima, en català *Les extremitats més santes del nostre Jesús sofrent*, és una obra de Dietrich Buxtehude que, des del títol mateix suposa una ferma declaració d'intencions per la seva naturalesa descriptiva; no només perquè el propi nom ens exposa de què tracta l'obra, sinó també perquè ens anticipa el caràcter franc i transparent envers el missatge que vol transmetre.

El mateix Buxtehude inclou en la dedicatòria les següents paraules: “amb la devoció més humil i de tot cor”. Podríem dir, doncs, que ja al segle XVII Dietrich Buxtehude era un mestre d'allò que ara s'anomena *naming*, uns quants segles abans que el propi concepte fos encunyat. I és que la intenció de fer arribar una idea de manera entenedora forma part intrínseca de la nostra identitat com a espècie, especialment per a la transmissió del coneixement i la construcció de la cultura. Precisament la cultura i la religió són les protagonistes de l'obra que escoltarem avui, que ens ajuda a conformar una reconstrucció de les corrents ideològiques de l'Alemanya del segle XVII.

L'obra ens parla, com molt intencionadament ens diu el seu nom, dels membres de Jesús a la Creu. I no exagero quan parlo del caràcter descriptiu del nom, ja que aquesta concreció i materialitat, la veurem reflectida en tota la seva estructura, dedicant cadascuna de les set cantates que la conformen a un d'aquests membres. Així, Buxtehude ens va descobrint peus, genolls, mans, costat, pit, cor i rostre de manera esglaonada i en aquest ordre, dedicant una cantata a cada un d'aquests membres. Aquest aspecte gairebé dramàtic ens situa davant d'una obra que ens convida a fer un viatge des del patiment i el dolor terrenal a l'ascensió cap a la salvació de l'esperit. Tot això, a través de la corporalitat del cos de Crist, dels peus al rostre.

Però per entendre els motius que van dur Dietrich Buxtehude a fer una obra d'aquest tipus, cal conèixer en què s'emmirallava i quines intencions comunicatives podia tenir en el seu context històric i geogràfic.

Dietrich Buxtehude va treballar com a organista de la Marienkirche de Lübeck, al nord d'Alemanya. La seva reputació i mestratge es van estendre fins al punt que el mateix Johann Sebastian Bach va viatjar a peu des d'Arnstadt fins a Lübeck quan tenia només 20 anys per tal de conèixer-lo i sentir-lo tocar (pensem que fer 400km a peu d'un lloc a l'altre li devien dur unes quantes setmanes!). En tot cas, aquest fet ens evidencia la importància i el reconeixement d'aquest compositor i organista nascut a Helsingborg (l'actual Suècia), i ens el situa com un dels grans mestres de la música sacra luterana del segle XVII.

Com ja he anticipat, l'obra es pot considerar una manifestació de les corrents ideològiques de l'època. I és que, en el context en què va viure Buxtehude, convivia l'ortodòxia luterana (en la què s'inscrivía la Marienkirche de Lübeck, on Buxtehude treballava com a organista) i un jove i flamant corrent anomenat pietisme, el naixement del qual podem situar al voltant de la publicació de *Pia desideria* del pastor i teòleg Philip Jacob Spencer al 1675, just cinc anys abans de la composició del *Membra Jesu Nostri*. Malgrat ser un corrent realment incipient no massa ben rebut per l'ortodòxia luterana, guanyà aviat força adeptes i seguidors. Tot i aquest conflicte devocional, Buxtehude escull uns textos per a la seva obra que pertanyen tant a l'ortodòxia luterana com al corrent pietista amb la finalitat d'explorar el significat espiritual del sacrifici de Crist.

Hi ha un element clau en l'obra de Buxtehude que respon al pensament pietista luterà, el qual confiava en una devoció més íntima i personal, que donava menys importància a les doctrines: l'interès pels textos medievals i, concretament, la devoció que aquests textos presentaven envers el *Càntic dels càntics*, la *Brautmystik* o "misticisme nupcial" i la meditació devota del sofriment de Crist. De fet, el text principal que dona estructura al *Membra Jesu Nostri* és, precisament, un himne medieval atribuït a Arnulf de Lovaina (ca. 1200-1250) que tant rep el nom de *Rhythmica Oratio*, *Salve Mundi Salutare* o —tal com el coneixem nosaltres— *Membra Jesu Nostri*. Així doncs, el nom de l'obra de Dietrich Buxtehude ve donat pel títol d'un himne medieval, que ens evidencia l'íntima relació de l'obra amb el pensament pietista que recupera aquesta literatura.

Ja contextualitzats en l'imaginari conceptual de l'obra, si entrem més en detall a la partitura, veurem que ens trobem davant d'una peça dividida en set cantates: *Ad pedes*, *Ad genua*, *Ad manus*, *Ad latus*, *Ad pectus*, *Ad cor* i *Ad faciem*. Si fem l'exercici mental i intentem albirar la imatge de la crucifixió, podem anar resseguint de manera visual aquest viatge ascendent pels membres de Crist fins arribar al punt més elevat del cos (el rostre), que és alhora el nostre destí espiritual (la salvació). L'encert de Buxtehude rau també en una concepció quasi teatral de l'obra, ja que com a espectadors de l'escena, si fóssim al Gòlgota, ens trobaríem als peus de Crist, observant-lo, i els nostres ulls resseguirien el seu cos des dels peus fins al rostre, que ens quedaria en el punt més elevat de la nostra mirada.

Aquest recorregut corporal és el que ens proposa Buxtehude, amb una mateixa estructura interna de cada una de les cantates, si bé es permet algunes llicències que busquen extreure certes emocions. Cada cantata inclou una sonata instrumental, un tutti, tres àries seguides de *ritornelli* per, finalment, acabar amb el mateix tutti. Durant el transcurs de les set cantates ens sentirem atrets per dos pols oposats, que es necessiten l'un a l'altre, i que aniran interactuant entre ells: el dolor terrenal i el patiment de Jesús a la Creu, amb la salvació de les ànimes, la pau i la unió amb Déu.

Aquests dos aspectes es representen de forma evident amb els canvis mètrics entre binari (dolor terrenal) i ternari (salvació i exemplificació de la Trinitat). A banda d'aspectes tan evidents com la mètrica, Buxtehude utilitza tots els seus recursos musicals i retòrics per a transmetre'ns aquestes idees contraposades, venint-nos a dir que sense patiment no hi ha salvació, com si fossin dues cares de la mateixa moneda. Potser és per això que el procés d'ascensió es presenta des d'una visió cíclica, amb una obra que s'inicia en Do menor i que —després d'un llarg viatge tonal— retorna a aquesta tonalitat just a l'última cantata.

Tot i el missatge profundament carregat de vincular patiment i salvació que avui ens grinyola una mica, el *Membra Jesu Nostri*, amb la seva música profundament lluminosa, ens presenta l'oportunitat per fer una mirada renovada i atenta al cos, dignificant cadascuna de les seves parts i atorgant un esperit transformador a la seva contemplació. Per això, replantejar idees com les que ens presenta el *Membra Jesu Nostri* des d'una narrativa contemporània —tal com passa en el concert d'avui, que es pren la llibertat d'actualitzar els seus codis—, em sembla una opció amb molt de recorregut que ens pot brindar espais de reflexió, plantejant si el missatge universal de la Resurrecció entesa com a renaixement, es pot viure des d'una corporalitat no pas sofrent, sinó al·legòrica del naixement, de l'obertura i l'alliberació. Això és quelcom que passa —i això no queda tan allunyat d'alguns punts del text d'Arnau de Lovaina— per una percepció de l'amor des de la intimitat, la humilitat, la vivència personal, però sobretot, des de la devoció i el respecte al cos, amb la invitació explícita que ens fa Buxtehude a contemplar-lo traduït en música.

Marta Esteban Ferrera
Soprano i dissenyadora

Textos

Arnulf de Lovaina (c. 1200-1250), *Membra Jesu Nostri Patientis Sanctissima*

Cantata n. 1 "Ad Pedes"

*Ecce super montes pedes evangelizantis
et annunciantis pacem.*
(Nahum, 1:15)

Salve mundi salutare.
Salve, salve Jesu care.
Cruci tuae me aptare
vellem vere, tu scis quare;
da mihi tui copiam.

Clavos pedum, plagas duras
et tam graves impressuras
circumplector cum affectu;
tuo pavens in aspectu
tuorum memor vulnorum.

Dulcis Jesu, pie Deus,
ad te clamo, licet reus,
praebe mihi te benignum,
ne repellas me indignum
de tuis sanctis pedibus.

Cantata n. 2 "Ad Genua"

*Ad ubera portabimini,
et super genua blandicentur vobis.*
(Isaïes, 66:12)

Salve Jesu, rex sanctorum,
spes votiva peccatorum.
Crucis ligno tanquam reus
pendens homoverus Deus,
caducis nutans genibus.

Quid sum tibi responsurus;
actu vilis, corde durus?
Quid rependam amatori
qui elegit pro me mori
ne dupla morte morerer?

Ut te quaeram mente pura
sit haec mea prima cura,
non est labor nec gravabor
sed sanabor et mundabor
cum te complexus fuero.

Cantata n. 1 "Als peus"

*Aquí sobre les muntanyes, els peus
del missatger i nunci de la pau.*

Jo et saludo, Salvador del món,
salut Jesús estimat!
Abraçar-me a la teva creu
és el que desitjo, ja saps per què;
dóna'm la teva abundància.

Els claus dels teus peus
i les seves fondes nafres cruels
abraço amb emoció;
tremolant davant la teva mirada,
recordo les teves ferides.

Dolç Jesús, Déu piadós,
et suplico, malgrat ser culpable,
que siguis benigne amb mi:
no em rebutgis per indigne
dels teus peus sants.

Cantata n. 2 "Als genolls"

*Els teus nodrissos seran portats al costat
i amanyagats sobre els genolls.*

Jo et saludo Jesús, rei dels sants,
esperança dels pecadors;
en creu de fusta com un condemnat,
hi penja un home que és Déu veritable,
tremolant sobre uns afeblits genolls.

Què t'he de respondre,
jo que sóc vil i dur de cor?
Què podré retre a qui m'estima,
a qui ha elegit morir per mi,
perquè jo no mori dues vegades?

Per buscar-te amb el pensament net,
sigui aquesta la meva principal preocupació,
no he de passar treballs ni penes,
perquè em curaré i em purificaré
quan t'hagi abraçat.

Cantata n. 3 "Ad Manus"

*Quid sunt plagae istae
in medio manuum tuarum?*
(Zacaries, 13:6)

Salve Jesu, pastor bone,
fatigatus in agone,
qui per lignum es distractus
et ad lignum es compactus
expansis sanctis manibus.

Manus sanctae, vos amplector
et gemendo condelector,
grates ago plagis tantis,
clavis duris, guttis sanctis,
dans lacrimas cum osculis.

In cruore tuo lotum
me commendo tibi totum,
tuae sanctae manus istae
me defendant, Jesu Christe,
extremis in periculis.

Cantata n. 4 "Ad Latus"

*Surge, amica mea, speciosa mea;
et veni columba mea
in foraminibus petrae,
in caverna maceriae.*
(Càntic dels Càntics, 2:13-14)

Salve latus salvatoris,
in quo latet mel dulcoris,
in quo patet vis amoris,
ex quo scatet fons cruoris,
qui corda lavat sordida.

Ecce tibi appropinquo,
parce, Jesu, si delinquo
verecunda quidem fronte,
ad te tamen veni sponte
scrutari tua vulnera.

Hora mortis meus flatus
intret, Jesu, tuum latus,
hine expitans in te vadat,
ne hunc leo trux invadat,
sed apud te permaneat.

Cantata n. 3 "A les mans"

*Què són aquestes ferides
al mig de les teves mans?*

Jo et saludo Jesús, bon pastor,
exhaust per l'agonia,
estès sobre la creu
i clavat a la creu
per les santes mans esteses.

Santes mans, jo us abraço,
i gemegant m'alegro,
dono gràcies per totes les ferides,
pels claus durs, per les gotes de sang,
fent-me venir llàgrimes als ulls.

Purificat en la teva sang vessada,
m'encomano completament a tu:
que aquestes teves mans santes
em protegeixin, Jesucrist,
en els perills més extrems.

Cantata n. 4 "Al costat"

*Aixeca't, amiga meva, bonica meva,
i vine, coloma meva,
en les esclotxes de la roca,
en els amagatalls dels espadats.*

Jo et saludo, costat del Salvador,
on s'amaga la mel més dolça,
on és manifesta la força de l'amor,
i d'on brolla una font dolorosa
que neteja els cors impurs.

Vet ací que m'acosto a tu.
Perdona, Jesucrist, si defalleixo,
amb el front inclinat,
perquè he vingut voluntàriament
per examinar les teves ferides.

A l'hora de la mort, Jesús, permet
que el meu alè penetri el teu costat,
que un cop exhalat pugui entrar dins teu
i que el lleó atroç no l'ataqui,
sinó que romanguí en tu.

Cantata n. 5 "Ad Pectus"

*Sicut modo geniti infantes rationabiles,
et sine dolo concupiscite,
ut in eo creascatis in salutem.
Si tamen gustastis,
quoniam dulcis est dominus.
(1a Epístola de Sant Pere, 2:2-3)*

Salve salus mea, deus,
Jesu dulcis, amor meus,
salve, pectus reverendum,
cum tremore contingendum,
amoris domicilium.

Pectus mihi confer mundum,
ardens, pium, gemebundum,
voluntatem abnegatam,
tibi semper conformatam,
juncta virtutum copia.

Ave, verum templum dei,
precor miserere mei,
tu totius arca boni,
fac electis me apponi,
vasdives deus omnium.

Cantata n. 6 "Ad Cor"

*Vulnerasti cor meum,
soror mea, sponsa.
(Càntic dels Càntics, 4:9)*

Summi regis cor, aveto,
te saluto corde laeto,
te complecti me delectat
et hoc meum cor affectat,
ut ad te loquar, animes.

Per medullam cordis mei,
peccatoris atque rei,
tuus amor transferatur,
quo cor tuum rapiatur
languens amoris vulnere.

Viva cordis voce clamo,
dulce cor, te namque amo,
ad cor meum inclinare,
ut se possit applicare
devoto tibi pectore.

Cantata n. 5 "Al pit"

*Com infants tot just nats,
glatiu per la llet pura, espiritual,
que us farà créixer i us durà a la salvació.
Vosaltres ja heu gustat
com n'és, de bo, el Senyor.*

Jo et saludo salvació meva,
Déu, dolç Jesús, estimat meu.
Salut, pit venerable
que cal tocar tremolant,
estatge de l'amor.

Concedeix-me un pit net,
ardent, honest, sospirant,
i amb voluntat abnegada,
sempre conforme amb la teva,
unió de totes les virtuts.

Lloança a tu, temple veritable de Déu:
et demano que tinguis pietat de mi,
oh tu, arca de tots els béns.
Fes que sigui del nombre dels elegits,
vas diví, Déu de totes les coses.

Cantata n. 6 "Al cor"

*M'has robat el cor,
germana meva, esposa.*

Cor del rei suprem, et saludo.
Et saludo amb el cor alegre;
em fa feliç abraçar-te,
i això commou el meu cor,
que animes a parlar amb tu.

Al més profund del meu cor
de pecador i culpable,
que s'hi transporti el teu amor,
robat al teu cor,
llanguint per les ferides de l'amor.

Imploro amb la veu més forta del meu cor,
oh dolç cor, per tal com t'estimo,
que t'inclinis sobre el meu cor
perquè es pugui reclinar
devotament sobre el teu pit.

Cantata n. 7 "Ad faciem"

*Illustra faciem tuam super servum tuum;
salvum me fac in misericordia tua.*
(Salms 31:17)

Salve caput cruentatum
totum spinis coronatum,
conquassatum, vulneratum,
arundine verberatum,
facie sputis illita.

Dum me mori est necesse,
noli mihi tunc deesse.
In tremenda mortis hora
veni, Jesu, absque mora
tuere me et libera!

Cum me jubes emigrare
Jesu care, tunc appare.
O amator amplexende;
temet ipsum tunc ostende
in cruce salutifera.

Cantata n. 7 "Al rostre"

*Mostreu al vostre servent la claror de la vostra mirada;
salveu-me, per misericòrdia vostra.*

Jo et saludo, cap ensangonat,
tot coronat d'espines,
marcat pels cops, ferit,
batut per la canya,
amb escopinades sollant-te el rostre.

Quan calgui que jo mori,
no m'abandonis en aquell tràngol:
en l'hora temible de la mort,
acompanya'm Jesús, i sense fer-me esperar,
protegeix-me i allibera'm.

Quan tu m'ordenis que marxi,
Jesús estimat, mostra-te'm aleshores,
oh estimat, a qui s'ha d'abraçar!
I apareix tu mateix
a la creu de la salvació.

Fitxa artística

Cantoría

Inés Alonso, *soprano I*

Victoria Cassano, *soprano II*

Juan Manuel Morales, *alto*

Jorge Losana, *tenor i direcció*

David Guitart, *baix*

Ignacio Ramal, *violí I*

Sara Balasch, *violí II*

Marc de la Linde, *viola de gamba*

Jeremy Nastasi, *tiorba*

Marina López, *orgue*

Conservatori Professional de Dansa de l'Institut del Teatre de Barcelona

Ballarins:

Berta Abad Guerrero

Federica Albert

Pau Aymerich Reyes

Lua Botella Pedrera

Billie Pram Canals Nielsen

Genís García Mármol

Jan López Cortina

Ivet Pineda FeliuBadaló

Naina Prat Roqué

Martina Isona Puertas Márquez

Lola Sala Guixà

Roser Tomás Ferrández

Nanami Tottori

Laura Trenado Ruiz

Ekaitz Villar Romera

Coreògrafs:

Claudi Bombardó Oriol

Natàlia Viñas

Emili Gutiérrez

Nathalie Labiano

Susana Rodríguez

Silvia Bel, *rapsoda*

Josep Barcons Palau, *guió, idea original i coordinació*

Martí Santcliment i Josep Barcons, *dramatúrgia*

Marta Esteban Ferrera, *suport documental*

Claudi Bombardó i Emili Gutiérrez, *coordinació coreogràfica*

CANTORÍA

Cantoría és un grup vocal especialitzat en la interpretació de polifonia vocal del Renaixement Ibèric i el primer barroc que va ser fundat l'any 2016 en el marc el Festival Internacional de Música Antiga ECOS de Sierra Espuña (Múrcia) i sorgit a l'ESMUC (Barcelona). La frescor, la naturalitat i la connexió especial amb el públic s'han convertit en trets distintius de les interpretacions d'aquesta formació, que comença a construir una trajectòria nacional i internacional notable. Han actuat en més de 14 països, portant la música renaixentista als festivals més importants de tot Europa. L'any 2018 van ser seleccionats pel programa EEEmerging+, on van guanyar el *Audience Prize* del Festival d'Ambronay i van continuar com a part del projecte durant tres anys més (2018-2021).

L'any 2024 van ser ensemble resident del Festival Oude Muziek Utrecht i van debutar al Laus Polyphoniae d'Anvers i al Muziekgebouw d'Amsterdam. A més, van realitzar la seva primera gira als Estats Units i van ser ensemble resident al Festival d'Ambronay. També cal destacar la seva participació, aquest mateix any, en el Festival All'Improviso de Gliwice (Polònia), el Brighton Early Music Festival, el Festival Castell de Peralada i el Wigmore Hall de Londres. A més de la seva participació en els principals festivals de música antiga, han realitzat actuacions en institucions de prestigi com el Museu del Prado, la Biblioteca Nacional d'Espanya i la Biblioteca de Catalunya.

L'any 2022, van publicar el seu primer CD al Centre Cultural d'Ambronay (França), dedicat a les *Ensaladas* de Mateo Flecha, amb el qual van obtenir premis com el segell *Diapason Découverte*, *Melómano de Oro* i el *Preis der deutschen Schallplattenkritik*. Cantoría també ha participat en programes especials per a emissores com BBC, France Musique, Deutschlandfunk, SWR3, Radio Clásica, Catalunya Música i la Nederlandse Publieke Omroep 2. A més, l'any 2024 va ser reconeguda com "millor de l'any" en música clàssica per la revista cultural *El País* (Babelia, desembre de 2024).

L'any 2025, Cantoría debutarà en escenaris de gran prestigi internacional com el Concertgebouw d'Amsterdam, la Salle Gaveau de París i el BOZAR de Brussel·les, consolidant la seva presència als grans escenaris europeus.

Cantoría compta amb el suport de:

CONSERVATORI PROFESSIONAL DE DANSA DE L'INSTITUT DEL TEATRE DE BARCELONA

Els ballarins especialitzats en dansa contemporània al Conservatori Professional de Dansa de l'Institut del Teatre de Barcelona estan a cavall entre la finalització dels seus estudis –aquest mes– i el món professional. El Conservatori de l'Institut del Teatre de Barcelona, amb reconeguts coreògrafs i professionals del sector al capdavant, forma joves intèrprets en un entorn d'alta exigència artística i pedagògica. Els alumnes treballen des d'una perspectiva contemporània del moviment, que integra tècniques corporals, improvisació, composició i creació escènica, fomentant l'autonomia, la sensibilitat artística i la capacitat expressiva.

El programa pedagògic es construeix en diàleg constant amb professionals del sector, i és en aquest marc que els coreògrafs –docents del centre i creadors convidats– proposen processos de creació que apropen els estudiants a l'experiència escènica real. Aquestes col·laboracions generen peces que neixen del treball col·lectiu, del rigor tècnic i del compromís amb el llenguatge propi de cada creador.

A través de mostres, actuacions i projectes de creació, els joves ballarins i ballarines del Conservatori aprofundeixen en el seu desenvolupament artístic, contribuint activament a la vitalitat del panorama escènic contemporani.

SÍLVIA BEL

Sílvia Bel Busquet, llicenciada en Art Dramàtic per l'Escola Superior d'Art Dramàtic de Barcelona (Institut del Teatre), és una de les actrius més destacades del panorama escènic català. Ha desenvolupat una sòlida trajectòria en teatre, cinema i televisió, sempre amb un estil propi, marcat per la intensitat interpretativa, la sensibilitat i el compromís artístic.

L'any 1998, un cop finalitzats els estudis i després de participar en diversos espectacles teatrals a Barcelona, es traslladà a Madrid, on va protagonitzar pel·lícules com *Año Mariano* o *Torapia*. De retorn als escenaris catalans, ha interpretat primers papers sota la direcció de figures com Sergi Belbel, Josep Maria Mestres, Àlex Rigola, Hermann Bonnín, Toni Casares i Joan Ollé, entre d'altres. També ha treballat amb directors internacionals com Amos Gitai i Simone Benmussa.

L'any 2005 va protagonitzar l'espectacle *La Xarxa*, de Joan Brossa, una interpretació que li va valdre el Premi de la Crítica Serra d'Or a la millor interpretació i aportació teatral de l'any, la nominació al Premi Butaca a millor actriu, i l'elogi unànim de la crítica. A partir d'aquell moment, la seva carrera ha discorregut entre el teatre, la televisió i el cinema.

A la televisió ha protagonitzat sèries com *Ventdelplà*, *El cor de la ciutat*, *Infidels*, *Nit i dia* i *Com si fos ahir*. Al teatre, ha encarnat grans personatges com Nausica, de Joan Maragall; La Colometa, de Mercè Rodoreda; Maria Estuard, de Schiller; Lady Windermere, d'Oscar Wilde; Viola, a *Nit de Reis*; Beatrice, a *Molt soroll per no res*, de Shakespeare; Natàlia Petrovna, de Turguénev; o Jocasta, a la versió d'Steven Berkoff d'*Èdip Rei*, entre molts altres.

Ha col·laborat en diverses ocasions amb músics i formacions com Jordi Savall, Lluís Llach, Salvador Brotons, el conjunt Vox Luminis, l'OBC i Hopkinson Smith, actuant en escenaris com el Gran Teatre del Liceu o el Palau de la Música Catalana.

L'any 2012 va rebre el Premi Memorial Margarida Xirgu a la interpretació femenina més rellevant de la temporada teatral barcelonina.

Compagina la seva trajectòria com a actriu amb col·laboracions literàries en diversos mitjans i espais culturals.

Tast gastronòmic

Torrans Vicens - vicens.com

Vi i Cava Piteus - anpaletpiteus.com

Amb el suport de:

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Diputació
Barcelona

Diputació de Lleida
La força dels municipis

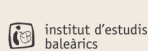
GOBIERNO DE ESPAÑA
MINISTERIO DE CULTURA

Amb la col·laboració especial de:

Sabadell
Fundació

Amb la col·laboració de:

Amb l'ajuda de:

Gestoria Mas Solsona SL · Instal·lacions AGE · Oli Migjorn · Alapont SA · Knauf · Solsona Experience · Oliva Torras · La Mare Cultural · Tèxtil Olius · Òptica Jané · Vidres Solsona · Fustes Jané · La Farga del Solsonès · Farmàcia Òptica Casas · Farmàcia M. Teresa Comas Riu · Òmnium Segarra · Koobin · Constructora de Solsona · Epar Sala · Fusteria Espiral · Gestoria Biols Forumgestió Assessors · Ganivets Pallarès · Carnisseria Solvi · La Salivera · Càmping La Ribera · Allotjaments El Miracle · Hotel El Monegal · Hotel Sant Roc · La Garriga de Castelladral · Urbi Apartments · MMPlats · Casa d'Espiritualitat del Miracle · El Firabar Acústic Barna · Associació d'Amics de Vergós Guerejat · Associació cultural Riubrogent · Associació Amics de Coaner Distribucions Feu · Cuadrench arquitectura

Productors:

Jordi Roca · Casa Dalmases · Cafès Gener · November Tea · Forn Coma · Celler Abadal · Torre Lluvià (DO Pla de Bages i AMPANS) · Col·lectiu Eixarcolant · Mel Solsonina · Casa Cacao · Parc de les Olors de Claret · Carquinyolis del Miracle Formateria Cal Pujolet · Mel de Su · El Rosal · Pàmies Vitae · Aromes de Montserrat · Trufats · Pla d'Abella · Celler Comalats Granja Godall · Casa Guspí · L'Aubagueta · Oli Migjorn · Sal de Cardona · Ous de Simats · Pastoret · La Garbiana · Xocolates Aynousé · Selecte Wine Store · Pastisseria El Príncep · Cellers Domenys · Vins Piteus · Comunitat marroquina de Guissona · L'Olivera · Pastisseria Cal Santa · Fidel Serra · Torrons Vicens · El Celler de Mura · La Cabana d'en Geli · Inés Rosales · Celler Collbaix-El Moli · Forn Pastisseria Camps · Restaurant Crisami · Celler Grau i Grau · Fruits secs Borges · Fruits secs Rius

Mitjans col·laboradors:

Espurnes Barroques és membre de:

